

Parasha 50 Brit Hadashah

[Matteus kapittel 13](#)

[Lukas kapittel 21](#)

[Apostlenes gjerninger kapittel 7 og 28](#)

[Romerne kapittel 11](#)

[Efeserne](#)

[Åpenbaringen](#)

Matteus

Kapittel 13

¹ Samme dag gikk Jeshoa ut av huset og satte seg ved sjøen. ² Og store menneskeskarer samlet seg om Ham, så Han gikk om bord i en båt og satte seg der. Og alt folket sto på stranden. ³ Så talte Han mye til dem i lignelser og sa:

«Se, en såmann gikk ut for å så. ⁴ Og da han sådde, falt noe såkorn ved veikanten, og fuglene kom og åt det opp. ⁵ Noe falt på steingrunn, hvor det ikke fikk mye jord. Det spirte snart opp siden det ikke hadde dyp jord. ⁶ Men da solen sto opp, ble det avsvidd, og siden det ikke hadde røtter, visnet det bort. ⁷ Noe falt blant torner, og tornene vokste opp og kvalte det. ⁸ Men noe annet falt i god jord og ga frukt: noe hundre foll, noe seksti og noe tretti. ⁹ Den som har ører å høre med, han må høre!» Hensikten med lignelsene

¹⁰ Og disiplene kom og sa til Ham: «Hvorfor taler Du til dem i lignelser?» ¹¹ Han svarte og sa til dem: «Dere er det gitt å kjenne Himlenes rikes mysterier, men dem er det ikke gitt. ¹² For den som har, han skal få mer, og han skal ha overflod. Men den som ikke har, han skal bli fratatt selv det han har. ¹³ Derfor taler Jeg til dem i lignelser. For selv om de ser, så ser de ikke, og selv om de hører, hører de ikke og forstår ikke. ¹⁴ Og på dem blir Jeshajahos profeti oppfylt, som sier:

Når dere hører, skal dere høre, men ikke forstå, og når dere ser, skal dere se, men ikke skjelne. ¹⁵ For hjertet til dette folket er blitt sløvt. Deres ører har vanskelig for å høre, og sine øyne har de lukket til, så de ikke skulle se med sine øyne og høre med sine ører, så de ikke skulle forstå med hjertet og vende om, så Jeg kunne få lege dem.

¹⁶ Men salige er deres øyne, for de ser, og deres ører, for de hører. ¹⁷ For sannelig sier Jeg dere: Mange profeter og rettferdige (tzaddik) har ønsket å se det dere ser, men fikk ikke se, og har ønsket å høre det dere hører, men fikk ikke høre.

¹⁸ Hør derfor lignelsen om såmannen: ¹⁹ Når noen hører rikets Ord og ikke forstår det, kommer den onde og røver bort det som ble sådd i hjertet hans. Dette er den som tok imot såkorn ved veikanten. ²⁰ Men det som ble sådd på steingrunn, er den som hører Ordet og tar imot det med glede med en gang. ²¹ Han har likevel ingen rot i seg, og holder bare ut en stund. For når trengsel eller forfølgelse oppstår på grunn av Ordet, snubler han med en

gang. ²² Det som ble sådd blant tornene, er den som hører Ordet, men denne verdens bekymringer og rikdommens forførelse kveler Ordet, og han blir uten frukt. ²³ Men det som ble sådd i god jord, er den som hører Ordet og forstår det. Han bærer frukt og gir avkastning: én hundre foll, én seksti, én tretti.»

[Til toppen](#)

Lukas

Kapittel 21

¹ Han så opp og fikk øye på de rike som la gavene sine i tempelkisten. ² Men Han så også en fattig enke som la to småmynter ned i den. ³ Så sa Han: «Sannelig sier Jeg dere at denne fattige enken har gitt mer enn alle. ⁴ For alle de andre har gitt sine gaver til Elåhim ut fra sin overflod, men i sin fattigdom ga hun alt det hun hadde å leve av.»

[Til toppen](#)

Apostlenes gjerninger

Kapittel 7

³⁰ Og da førte år var gått, åpenbarte YHVHs Engel seg for ham i flammende ild i en tornebusk. Det var i ørkenen ved Sinaifjellet ^{2.Mos 3:1-2}. ³¹ Da Måshe så den, undret han seg over synet. Og da han gikk nærmere for å se, kom YHVHs røst til ham, ³² som sa: «Jeg er dine fedres Elåhim, Avrahams Elåhim, Jitzchaks Elåhim og Ja'akåvs Elåhim.» Og Måshe skalv og våget ikke å se på. ³³ Og YHVH sa til ham: «Ta sandalene av dine føtter, for stedet der du står, er hellig jord. ³⁴ Jeg har sannelig sett undertrykkelsen av Mitt folk som er i Mitsrajim. Jeg har hørt deres klage og er kommet for å utfri dem. Og kom nå, Jeg vil sende deg til Mitsrajim ^{2.Mos 3:6-10}.»

³⁵ Denne Måshe som de forkastet da de sa: «Hvem har gjort deg til høvding og dommer?», er den som Elåhim sendte til å være både høvding og befrier ved den Engels hånd som åpenbarte seg for ham i tornebusken. ³⁶ Måshe førte dem ut etter at han hadde gjort under og tegn i landet Mitsrajim, i Rødehavet (Jam-Sof) og i ørkenen i førte år.

[Til toppen](#)

Kapittel 28

¹⁷ Etter tre dager kalte Shaol jødernes ledere sammen. Da de var samlet, sa han til dem: «Menn og brødre, selv om jeg ikke har gjort noe mot vårt folk eller våre fedres skikker, kommer jeg likevel fra Jeroshalajim som fange i romernes hender. ¹⁸ Da de hadde forhørt

meg, ville de la meg gå, for det ble ikke funnet noen grunn til å drepe meg. ¹⁹ Men da jødene talte imot dette, ble jeg tvunget til å anke til keiseren, men uten at jeg hadde noe å anklage mitt folk for. ²⁰ Av denne grunn har jeg da tilkalt dere for å se dere og tale med dere. For på grunn av Israels håp er jeg bundet med denne lenken.»

²¹ Da sa de til ham: «Vi har ikke fått noe brev fra J'hodah angående deg, og heller ikke har noen av brødrene som kom hit, meldt eller talt noe ondt om deg. ²² Men vi ønsker å høre fra deg selv hva du mener. For vi vet at denne sekten blir motsagt overalt.»

²³ Da de så hadde fastsatt en dag for ham, kom mange til ham der han bodde. Og han forklarte for dem og vitnet alvorlig om Elåhims rike. Fra tidlig morgen til sent på kveld overbeviste han dem om Jeshoa både ut fra Tårat Måshe og profetene. ²⁴ Og noen ble overbevist av alt det som ble sagt, men andre var vantro. ²⁵ Da de så ikke kunne bli enige seg imellom, gikk de bort etter at Shaol hadde sagt dette ene ordet: «Roach HaKådesh talte rett ved profeten Jeshajaho til våre fedre,

²⁶ da Han sa: «Gå til dette folket og si: Når dere hører, skal dere høre, men ikke forstå, og når dere ser, skal dere se, men ikke skjelne. ²⁷ For hjertene til dette folket er blitt sløve. Deres ører har vanskelig for å høre, og sine øyne har de lukket til, så de ikke skulle se med sine øyne og høre med sine ører, så de ikke skulle forstå med sine hjerter og vende om, så Jeg kunne få lege dem.»

²⁸ La det derfor være kjent for dere at Elåhims frelse er blitt sendt til hedningefolkene, og de skal også høre!» ²⁹ Og da han hadde sagt disse ord, gikk jødene bort og hadde et kraftig ordskifte seg imellom.

³⁰ Så bodde Shaol i to hele år i sitt eget leide hus, og han tok imot alle som kom til ham.

³¹ Med all frimodighet forkynnte han Elåhims rike og lærte om alt det som hører Herren Jeshoa HaMahijach til, uten å bli hindret.

[Til toppen](#)

Romerne

Kapittel 11

¹ Jeg spør da: Har Elåhim forkastet sitt folk? På ingen måte! Jeg er jo også en israelitt, av Avrahams slekt, av Binjamins stamme. ² Elåhim har ikke forkastet sitt folk som Han tidligere har vedkjent seg. Eller vet dere ikke hva Skriften sier om Elijah, hvordan han anklager Israel overfor Elåhim og sier: ³ «Min Adån, de har drept profetene Dine og revet ned altrene Dine. Og jeg er alene igjen, og de er ute etter mitt liv.» ⁴ Men hvordan lyder det guddommelige svaret til ham? «Jeg har latt det bli igjen for Meg syv tusen menn, som ikke har bøyd kne for Ba'al.» ⁵ Så er det da i den tid som er nå, en rest igjen etter nådens utvelgelse. ⁶ Og er det ved nåde, da er det ikke lenger av gjerninger. Ellers er ikke nåden lenger nåde. Men hvis det er av gjerninger, er det ikke lenger nåde. Ellers er heller ikke

gjerningen lenger noen gjerning. ⁷ Hva da? Israel har ikke oppnådd det som det søker etter. Men de utvalgte har oppnådd det, og de andre ble forblindet.

⁸ Slik som det står skrevet: Elåhim har gitt dem en sløvhetens ånd, øyne så de ikke skulle se, og ører så de ikke skulle høre helt til denne dag. ⁹ Og David sier: «La deres bord bli en snare og en felle, en snublestein og en gjengjeldelse for dem. ¹⁰ La deres øyne bli formørket, så de ikke ser, og la alltid deres rygg være bøyd.»

¹¹ Jeg sier altså: Har de snublet for at de skulle falle? På ingen måte! Men ved deres overtredelse er frelsen kommet til hedningefolkene, for å gjøre dem nidkjære. ¹² Hvis nå deres fall er blitt til rikdom for verden og deres fåtall til en rikdom for hedningefolkene, hvor mye mer da deres fylde!

¹³ For jeg taler til dere hedningefolk. Så sant jeg er hedningenes apostel, ærer jeg tjenesten min, ¹⁴ om jeg på noen måte kan gjøre dem nidkjære som er av mitt kjøtt, og frelse noen av dem. ¹⁵ For om deres forkastelse er til forlikelse for verden, hva vil da deres antakelse være, om ikke liv av døde?

[Til toppen](#)

Efeserne

Kapittel 1

³ Lovet være vår Elåhim, Adån Jeshoa haMashijachs Far! Han har velsignet oss med all åndelig velsignelse i den himmelske verden i Messias, ⁴ slik som Han utvalgte oss i Ham før verdens grunnvoll ble lagt, for at vi skulle være hellige og ulastelige framfor Ham i kjærlighet. ⁵ Ved Jeshoa haMashijach har Han forutbestemt oss til barnekår hos seg, etter sin viljes gode velbehag, ⁶ til pris for sin nådes herlighet. Ved den tok Han oss til nåde i Den Elskede.

[Til toppen](#)

Åpenbaringen

Kapittel 21

¹⁰ Og i ånden førte han meg av sted til et stort og høyt fjell, og viste meg Den store Byen, Det hellige Jeroshalajim, som stiger ned fra Himmelen fra Elåhim, ¹¹ hun som har Elåhims herlighet. Hun hadde et lys som den mest kostbare stein, som en jaspisstein, som funklet som krystall. ¹² Hun hadde også en stor og høy mur med tolv porter og tolv engler ved portene. På den var det skrevet navnene på de tolv Israels stammer: ¹³ tre porter mot øst, tre porter mot nord, tre porter mot sør og tre porter mot vest. ¹⁴ Og muren rundt Byen hadde tolv grunnsteiner, og på dem sto navnene på Lammets tolv apostler.

¹⁵ Og han som talte med meg, hadde et gullrør. Med det skulle han måle Byen, portene og muren. ¹⁶ Byen strekker seg utover som en firkant. Lengden er den samme som bredden. Og han målte Byen med røret: tolv tusen stadier. Lengden, bredden og høyden av den er like. ¹⁷ Deretter målte han muren rundt Byen: hundre og førtifire alen, etter menneskemål, som også er englemål. ¹⁸ Muren var bygd av jaspis. Og byen var av rent gull, som glinset som glass. ¹⁹ Grunnsteinene i Byens mur var smykket med alle slags kostbare steiner. Den første grunnsteinen var jaspis, den andre safir, den tredje kalkedon, den fjerde smaragd, ²⁰ den femte sardonyks, den sjette sarder, den syvende krysolitt, den åttende beryll, den niende topas, den tiende krysopras, den ellefte hyasint og den tolvte ametyst. ²¹ De tolv portene var tolv perler. Hver enkelt port var av én perle. Og Byens gate var av rent gull, som gjennomsiktig glass.

²² Men jeg så ikke noe tempel i den, for YHVH Elåhej Tzevaåt, og Lammet er dens tempel. ²³ Og Byen har ikke bruk for solen eller månen til å skinne i den, for Elåhims herlighet opplyste den. Lammet er dens lys. ²⁴ Og de frelstes folkeslag skal vandre i dens lys, og kongene på jorden fører sin herlighet og ære inn i den. ²⁵ Dens porter skal aldri være stengt om dagen. Natt skal det ikke være der. ²⁶ Og de skal føre folkeslagenes herlighet og ære inn i den. ²⁷ Men det skal aldri noensinne komme noe inn i den som gjør den uren eller er årsak til styggedom eller løgn, men bare de som er innskrevet i Livets Bok hos Lammet.

[Til toppen](#)